

[Aage Frandsen.]

med farlige stoffer ikke finder sted, men at man finder frem til stoffer, som ikke er giftige.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Maigaard* (SF) til udenrigsministeren:

„Agter ministeren at tale dansk i EF's Ministerråd?“

(Spm. nr. 111).

Skriftlig begrundelse.

Det er af største betydning, at deltagelsen i internationalt samarbejde ikke forbeholdes en lille sproguddannet elite. Det er derfor afgørende, at det danske sprog gennem en bevidst indsats placeres som arbejdssprog i EF også i praktisk virke. Udenrigsministeren kan bidrage til, at dette sker, ved ufortøvet at tale dansk i EF's Ministerråd.

Det er spørgerens håb, at besvarelsen af hans spørgsmål ikke er forbundet med nævneværdige udgifter.

Formanden:

Spørgsmålene til udenrigsministeren vil i hans fravær blive besvaret af statsministeren.

Statsministeren (*Poul Hartling*):

Dansk skal fastholdes på lige fod med de øvrige EF-sprog, og vi stiller krav om, at betjeningen på dansk såvel ved oversættelse som ved tolkning ligger på højde med betjeningen på de andre sprog. Dette gælder, såvel hvad angår kvaliteten som hastigheden. Overalt hvor der afgives officielle erklæringer og indlæg på Danmarks vegne, bør de også afgives på dansk, således at det fastlægges som originaltekst.

I samtaler og diskussioner, der har til formål at opnå en gensidig og personlig forståelse, må enhver forsøge at vælge den form, der giver det bedste resultat.

Maigaard (SF):

Jeg skal takke statsministeren for svaret og vil sige, at jeg er enig med statsministeren i, at man i samtaler og diskussioner må finde den form, der passer bedst. Men jeg glæder mig over, at danske myndigheder — herunder udenrigsministeren, som jo er en

myndighed på sin vis — når de udtaler sig officielt, skal gøre det på dansk, således at betjeningen på dansk ligger på højde med den betjening, man har på andre sprog.

Og det er jo det, der er problemet, at det er vanskeligt at indarbejde dansk som arbejdssprog i praksis i EF, ikke vel i og for sig af ond vilje, men på grund af en række praktiske vanskeligheder. Derfor synes jeg nok, det er vigtigt, at udenrigsministeren bakker arbejdet med at indarbejde dansk op ved at tale dansk, indtil det er indarbejdet.

For min skyld må udenrigsministeren, når dansk er indarbejdet, og det vil sige, når alle danske kan deltage i EF-arbejdet på lige fod, også de, der ikke har haft chancen for at lære sprog, gerne snakke sociologisk, partikinesisk eller bomulds, det kommer ikke mig ved, men indtil dansk er indarbejdet, bør han arbejde med på at sikre modersmålet en rimelig placering som EF-arbejdssprog.

Statsministeren (*Poul Hartling*):

Jeg kan på udenrigsministerens vegne erklære en fuldkommen enighed med det ærede medlem hr. Maigaard, og det er en stor glæde at kunne gøre dette, for dermed er problemet blevet reduceret til det, det i virkeligheden er, nemlig et praktisk problem.

Det er ikke så let med sproget dansk, hvad det ærede medlem jo også er klar over. Sagen er, at der ikke rigtig har været noget marked i Danmark for tolke, og det er først nu, man er ved at kunne få tilstrækkelig mange kvalificerede. Dette hænger også sammen med, at man ikke forud for folkeafstemningen den 2. oktober 1972 ville præjudicere noget — sådan har jeg forstået det — ved at iværksætte en uddannelse af tolke. Derfor har der været og er der praktiske problemer, men de bliver overvundet så hurtigt, vi kan.

I det principielle er der ingen uenighed imellem os.

Maigaard (SF):

Jeg glæder mig over, at vi er enige i det principielle, og jeg må så forstå det sådan, at når EF's Ministerråd holder officielle møder med tolkning og boks og alt det her, så taler udenrigsministeren dansk, indtil dansk er indarbejdet i praksis.